

Onder sterren en strepen

door ALETTA HOOG.

••••○••••

Onder sterren en strepen — welke vlag wordt hier bedoeld? De *Amerikaansche*, de vlag, die bestaat uit een blauw veld met zilveren sterren en die verder rood en wit gestreept is — de vlag van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika.

Drie honderd jaar is 't nu geleden, dat de Pelgrimvaders uit ons land trokken naar de Nieuwe Wereld en zich daar vestigden, en uit hun nederzetting en nòg een vroegere, zijn de Vereenigde Staten gegroeid. Dat wordt dit jaar herdacht. Maar eer we daarvan verhalen, gaan we met onze gedachten nòg wat verder terug dan drie honderd jaar.

I. DE GESCHIEDENIS VAN COLUMBUS.

Een ei.... wat drijvend zeewier.... een roestige ketting.... een Nieuwe Wereld. Wat kunnen deze vier dingen nu met elkaar te maken hebben? 't Lijkt een raadseltje, maar er is een werkelijk verband tusschen die vier.

De Nieuwe Wereld — zoo noemen we altijd nog Amerika, al lijkt ze ons nu niet heel nieuw meer. Maar 430 jaar geleden was ze op geen wereldkaart te vinden. Toch was er toen één

man, die vast geloofde aan haar bestaan en die er van droomde dag en nacht.

Christophorus Columbus had de zee bemind, als klein kind al, toen hij van uit de wit-ommuurde stad Genua de blauwe wateren zag der Middellandsche zee. Hij was de zoon van een armen wever. Eer hij vijftien jaar telde, was hij al zeevaarder. Later studeerde hij te Lissabon aardrijkskunde, sterrenkunde en meetkunde, allemaal vakken, die hij als knap zeeman noodig had. Hij teekende kaarten. Bij afwisseling reisde en studeerde hij. „Waar ooit een schip heeft gezeild, daar ben ik geweest,” moet hij in later jaren gezegd hebben.

Toch was hij onvoldaan. Hij wou zeilen, waar nog nooit een Europeesch schip gevaren had.... weg, ver weg, naar den anderen kant van den aardbol, zoekende een nieuwen weg om naar Indië te komen.

Maar om zijn droom te verwezenlijken, had hij schepen noodig en menschen en geld, en hoe zou een arme zee-kapitein daaraan komen?

Waar een wil is, is een weg — dat heeft Columbus bewezen! Maar heel wat geduld heeft hij ook moeten hebben! Van hof tot hof is hij getrokken om zijn plan aan prins en koning mee te delen. En meest werd hij bespot en niet geloofd. „Wat!” zeiden die spotters, „’n land aan den anderen kant van den aardbol? Daar zal wel alles op z’n kop staan!”

Eindelijk lukte het hem koningin Isabella van Spanje voor zijn plan te winnen. Koning Ferdinand wilde er ook wel wat van weten, maar hij was voorzichtig en zei, dat een gezelschap van geleerde heeren eerst maar eens onderzoeken moest, of de plannen van dien Columbus goed waren.

En nu komt ’t van ’t ei. Want op ’n eigenaardige manier wist Columbus dien geleerden heeren te beduiden, dat ze toch niet *alles* wisten. Hij vroeg hun of ze een ei konden laten staan. De een na den ander probeerde het. Neen, ’t ging niet, ’t rolde telkens om. Toen nam Columbus een ei, maakte er heel voorzichtig ’n klein deukje in en zie ’t stond!

Je moest maar op ’t idee komen! ’t Ei van Columbus!

De koning kon ’t toch wel eens probeeren met dien Colum-